जानात्येव भवान्विनोदनशतैरेवंविधैर्धारितं
कामार्त्तं जनमञ्जसाभिभवितुं नालम्बितप्रार्थनं ॥ ३८ ॥

चेटी । देवि पेक्ख पेक्ख । एदस्स ज्जेव भुज्जबत्तस्स अणोसणा वट्टदि ।

* देवी । ता णं पेक्खम्ह दाव । तुण्हिं चिट्ठ ।

विदूषकः । भो किं णु क्खु एदं । उम्मिल्लमाणणीलपङ्कज-च्छविणा मऊरपिच्छेण विप्पलद्धोम्हि ।

राजा । सर्वथा हतो ऽस्मि मन्दभाग्यः ।

देवी ॥ सहसोपसृत्य ॥ अज्जउत्त अलं आवेएण । एदं तं भुज्जबत्तं ।

* राजा ॥ ससंभ्रममात्मगतं ॥ अयं देवी ॥ सवैलक्ष्यं प्रकाशं ॥ स्वागतं देव्यै ।

देवी । डरागदं दाणिं मे संवुत्तं ।

राजा ॥ जनान्तिकं ॥ वयस्य कथमत्र प्रतिविधेयं ।

विदूषकः । वग्घस्स लोत्तेण सूइदस्स कुम्भीलग्घस्स णत्थि वा-ग्घपडिविधाणं ।

* राजा ॥ अपवार्य ॥ मूढ नायं परिहारकालः ॥ प्रकाशं ॥ देवि नेदं पत्रं मया मृग्यते । तत्खलु मत्त्रपत्रं यदर्थं ममायमारम्भो ऽन्वेषणाय ।

देवी । जुज्जदि अत्तणो सोहग्गं णिगूहिदुं ।

विदूषकः । भोदि तुग्घराबेहि से भोग्घणं जेण पित्तप्पसमणेण सुत्थो भोदि ।

* देवी । णिउणिए सोहणं क्खु अस्सासिदो पिग्घवग्घस्सो ब-म्हणेण ।